

هم پای جابر / معصومه حسینی (ترم ۸ پرستاری)

بسم رب الحسین

زیارت اربعین یعنی، قدم گذاشتن جای پای مردی که با وجود کهولت سن و نابینایی سختی راه طولانی حجاز تا عراق را بر خود هموار کرد تا به دیدار مزار معشوق مظلومش نائل شود و او را در آغوش بکشد. او آن روز شاهد غربت عجیب و سکوت محض در صحرای کربلا بود که تصوورش هم مانند خنجر قلی قلب آدم را می درد. سالیان دراز گذشت... زیارت اربعین که از نشانه های شیعه بودن است، پس از گذر ۱۴۰۰ سال مشتاقان فراوانی پیدا کرده است؛ مشتاقانی که هریک با امضای مادر سادات و عنایت ایشان قدم در این مسیر گذاشتند، شدند زائر امام حسین و عده ای را به عنوان خادم دست چین کرد و چه خوش سعادتند...

کسانی که به زیارت اربعین رفته اند، خوب می دانند مهیا شدن برای زیارت اربعین خود مرحله ای جداست؛ سخت هست اما شیرینی این سفر را صدها برابر می کند... انگار در یک آزمون گزینش هستی و بعد از آن با وجود ظاهر سخت و توفانی آسان است... همه ی سختی ها روی دلت هموار می شود. از راه طولانی و آفتاب داغ عراق تا ناسازگاری های سفر از مریضی و ناخوشی تا گم شدن در جمعیتی که انتها ندارد. انگار آن لحظه در دریا غرق شده ای... اما امان از جور زمانه که امسال خیلی ها دستشان از زیارت ارباب کوتاه می ماند... اما این دریای متلاطم روزی خروشان تر از سال های قبل سیلی از آزادی خواهان را بر کاخ های ظلم روان می کند. اصلا انگار گزینش جدید، یک کم سخت تر است. قسمت «صبر» ش تلخ تر شده است. به امید آن که از این امتحان سخت پیروز برآییم...

سر آخر هم شکایت به محضر اباعبدالله الحسین می برم و عرضه می دارم: سرور من، این امتحان بر دل و قلبمان سخت آمده و ما را مستأصل ساخته... دل های خسته و رنجور ما را دریاب.

بازدید رئیس مجلس شورای اسلامی از بیماران کرونایی

عاقل باشید

پرستش مهر دوست (ترم ۵ بهداشت عمومی)

چطور، معاون وزیر بهداشت را که روز قبل از دیدارشان با شخص رئیس جمهور در بخش ICU کرونایی شهدای والفجر شیراز حضور داشته اند را به دیدار میپذیرند اما جلسه سران ۳ قوه به دلیل خطر کرونا و عاقلانه نبودن جلسه در این شرایط، لغو میشود؟!

البته کارشان خیلی غیر عاقلانه هم نبوده است، به هر حال حضور در جلسه ای که ممکن است حرف و سوالی در خلاف جهت خواست هیئت دولت داشته باشد، به مراتب میتواند خطرناکتر از کرونا باشد. اما ما یادمان نمی رود که اگر این چنین اهانت میکنند و کوچک می شمارند ما را، ما مردانی در کشورمان داشته و داریم و از سالهای پیش همانطور که کوه وار و سربلند و دلگرم کننده پشت مردم ایستاده اند به تمامی مردم کشور نشان دادند که عاقلانیت، شجاعت و علی الخصوص راستگویی چیزهایی نیستند که هر کسی بتواند از آنها دم بزند. هر کسی لایق این صفات نیست و البته به این سادگی ها نیز نخواهد شد.

از عقلانیت میگویند، از شجاعت، از اینکه هیچ آدم عاقلی در هنگام سیل در مسیر آب نمی ایستد و در زمان زلزله زیر سقف خانه. اما انگار یادشان رفته این عقلانیت ها برای آتش نشان ها و غریق نجات ها جرم و گناه است چرا که وظیفه آنها نجات جان دیگران است. البته حق هم دارند، چون از شجاعت حرف زدن و شجاع بودن و از عقلانیت دم زدن و عاقل بودن باهم فرق دارند. کسی را میشناسم که در کشاکش جنگ با داعش به سربازش میگوید: خجالت بکش اصغراقا، منو از دوتا گلوله میترسونی؟! میبینید؛ فرق این دوتا همینجاست. یکی عاقل و شجاع و دیگری فقط مدعی اینهاست. آخر هر طور حساب کنید، با عقل جور در نمی آید که جان رئیس جمهور از مردم عزیزتر باشد، مگر جز برای ادای دین و انجام وظیفه قرار است کاری انجام شود؟! ای کاش جناب آقای روحانی توضیح دهند که

مناسبت هفته / مسجد جامع کرمان

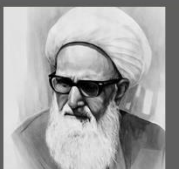
در واقعه آتش سوزی مسجد جامع کرمان، مردم شهر کرمان به مناسبت اربعین شهدای میدان ژاله (۱۷ شهریور) مراسم یادبودی به دعوت روحانیون شهر برگزار کردند که در آن زاغه نشینان با حمایت مأموران شهرداری وارد مسجد جامع شدند و طی درگیری عده ای از مردم زخمی شده یا به شهادت رسیدند. این رخداد، تأثیر مستقیم و بارزی بر جریان مبارزات مردم کرمان و حتی استانهای دیگر کشور در جریان انقلاب اسلامی داشت.

در اثر این واقعه، قسمتی از وسایل مسجد و ساختمان مسجد آتش گرفت و تعدادی از قرآن های داخل مسجد هم سوختند.

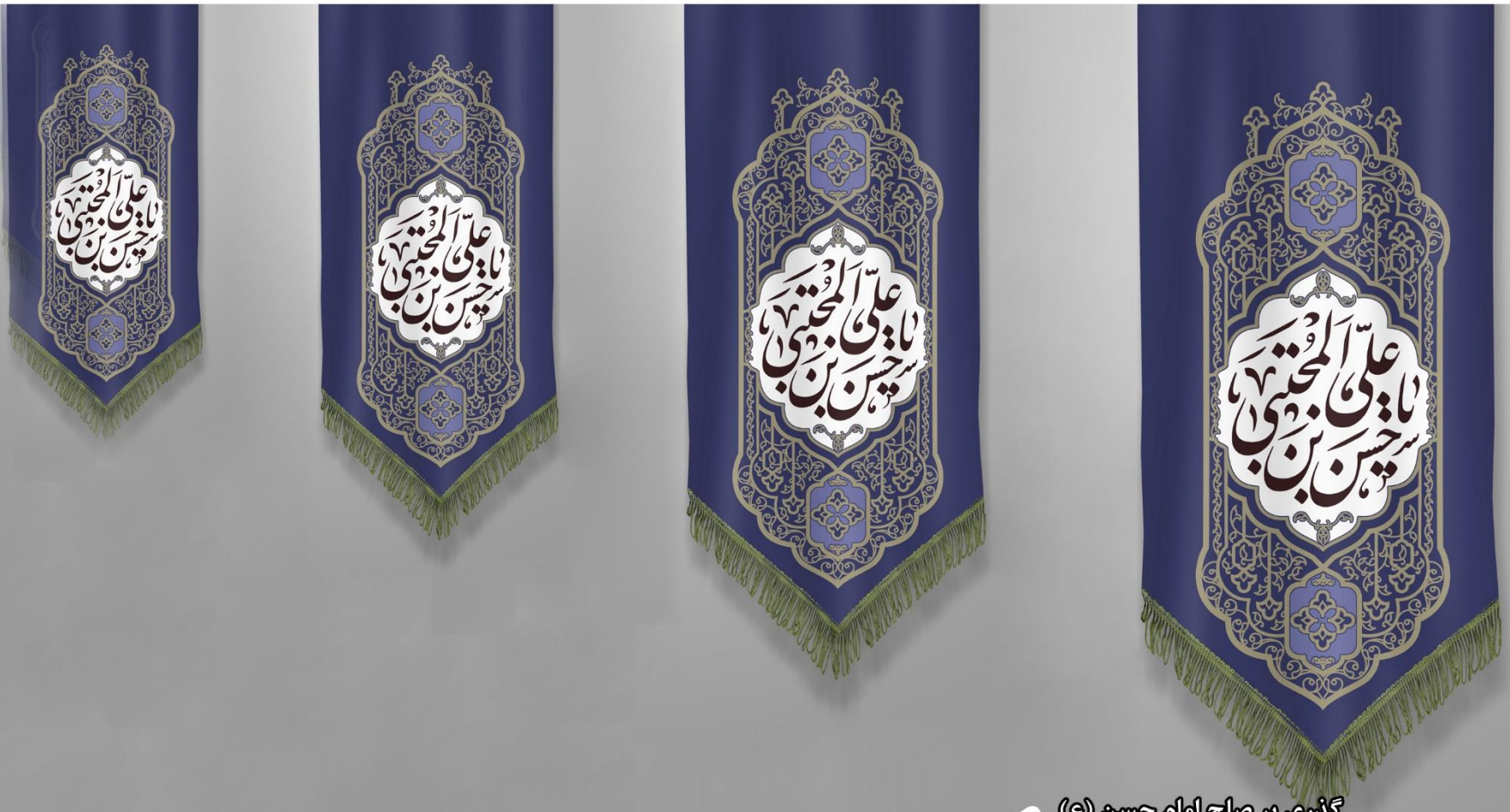

شخصیت هفته / آیت الله اشرفی اصفهانی

عطاءالله اشرفی اصفهانی از روحانیون شیعه ایرانی در سال ۱۲۸۱ در محله خوزان خمینی شهر متولد شد.

ایشان در ۲۳ مهرماه ۱۳۶۱ در حالی که برای اقامه نماز جمعه آماده می شد، در مسجد جامع کرمانشاه با انفجار نارنجک توسط فردی به نام محمدحسین خداکرمی ترور شده و به شهادت میرسند و چهارمین شهید محراب میشوند. ایشان بنا به وصیت خودشان در تخت فولاد اصفهان و در کنار سید ابوالحسن شمس آبادی به خاک سپرده شدند. بخشی از بدن ایشان که بعدها پیدا شد، در گورستان باغ فردوس کرمانشاه به خاک سپرده شد.

گفتری بر صلح امام حسن (ع)

صلح

سمیرا صفیپور (قرم ۷ داورساز)

در باب صلح امام حسن (ع) این مسئله را بارها گفته ایم و در کتابها نوشته اند که هرکس حتی خود امیرالمؤمنین هم اگر به جای امام حسن مجتبی بود و در آن شرایط قرار می گرفت، ممکن نبود کاری بکند، غیر از آن کاری که امام حسن کرد.

هیچ کس نمی تواند بگوید که امام حسن، فلان گوشه کارش سؤال برانگیز است؛ نه، کار آن بزرگوار، صددرصد بر اساس استدلال منطقی غیر قابل تخلف بود.

امام حسین (ع) در این صلح، با امام حسن (ع) شریک بودند. صلح را تنها امام حسن (ع) نکرد؛ امام حسن (ع) و امام حسین (ع) این کار را کردند؛ منتها امام حسن (ع) جلو بود و امام حسین (ع) پشت سر او بود.

امام حسین (ع)، جزو مدافعان ایده صلح امام حسن (ع) بود.

علت شکست امام حسن (ع) عبارت بود از ضعف بینش عمومی، علت اصلی، و آمیخته شدن ایمان به انگیزه های مادی.

در زمینه ضعف بینش عمومی، مردم بسیار ناآگاه بودند انصافا، و ایمان مذهبی شان هم آمیخته شده بود به انگیزه های مادی.

برایشان مادیت شده بود اصل. متزلزل شدن ارزشها از ده، بیست سال قبل از آن؛ از حدود ده پانزده سال قبل از ماجرای صلح امام حسن (ع)، ارزشها ذره ذره متزلزل شده بود.

یک مقدار تبعیض ها به وجود آمده بود و همه آنها موجب شد که امام حسن (ع) نتواند مقاومت کند.

ماجرای عصای سفید

استفاده از عصا به عنوان وسیله کمکی در رفت و آمد نابینایان از قرن ها پیش متداول بوده است، ولی استفاده

از عصای سفید به شکل امروزی و به عنوان نمادی برای شناخت نابینایان به بعد از جنگ جهانی اول برمی گردد.

در سال ۱۹۲۱ میلادی یک عکاس اهل شهر بریستول کشور انگلستان با نام جیمز بیگز که در اثر یک سانحه بینایی خود را از دست داد، برای در امان بودن از خطر وسائل نقلیه که در خیابان های اطراف محل زندگی وی در حال رفت و آمد بودند، ابتکار استفاده از عصا به رنگ سفید را که به راحتی برای همگان قابل دید باشد را بکار برد.

پس از آن دو تن از برجسته ترین محققین آمریکایی به نام های دکتر ناول پری، ریاضیدان و دکتر جاکوپس تن بروک، حقوقدان توانستند قانونی را در پانزدهمین روز از ماه اکتبر (مصادف ۲۳ مهرماه) به عنوان قانون عصای سفید به تصویب برسانند و این روز را به عنوان روز جهانی نابینایان نامگذاری کنند. در این قانون کلیه حقوق اجتماعی فرد نابینا به عنوان عضوی از یک جامعه متمدن انعکاس یافته است.

زندگانی پیامبر اسلام محمد (ص) / کتاب هفته

کتاب مورد نظر این مقاله، زندگی نامه پیامبر اسلام محمد (ص) است که یکی از پرفروش ترین کتاب های سال آمریکا بوده است. کارن آرمسترانگ در مقدمه کتاب ابراز می دارد که این کتاب را به این سبب نوشت که افسوس می خورد که سیمای حضرت محمد (ص) برای مردم غرب فقط تصویری باشد که کتاب سلمان رشدی ارائه می دهد یا تصویری باشد که از خاطرات دوران جنگ های صلیبی در ذهن مسیحیان مانده است.

به نظر نویسنده، در یازدهم سپتامبر با انفجار ساختمان های دو قلو مرکز تجارت جهانی و قسمتی از ساختمان وزارت دفاع آمریکا، بار دیگر جهان متوجه اسلام و مسلمانان شد. در نظر غربیان، این حادثه سند تعصبی بودن اسلام بود و نشانه ای از این که اسلام دین ترور، قتل و وحشت است. مؤلف مقدمه این کتاب را مجدداً یک ماه پس از حملات یازده سپتامبر نوشته است؛ زمانی که اکثر منتقدان اسلام، به آیه هایی از قرآن استناد می کردند که در آنها به جنگ و انتقام گیری توجه شده بود و می توانست به راحتی روحیه افراطی گرایی را در خواننده تقویت کند. به نظر ایشان، ادیان بزرگ توحیدی، پیامبران و اهل بصیرت، دیدگاه بسیار نزدیکی در مورد خدا، که وجودی متعالی و حقیقت نهایی می نامندش، دارند. چنان که به باور وی، محمد (ص) که دارای چنین تجربه ای بوده و کمک شایان و ارزشمندی به تجارب معنوی بشر کرده است. او می افزاید: بر خود لازم دانستم تا به خواننده غربی که همواره حقیقت را از او پنهان داشته اند و تنها بارقه هایی از یک پدیده آمیخته با اسرار و عوام گرایی را در برابر او قرار داده اند، دیدگاهی روشن درباره مردی که پیامبر نیز بوده، بدهم؛ انسانی که مسیر تاریخ بشر را تغییر داد و تا به امروز، الهام دهنده بخش عظیمی از جامعه بشری است.

راه های ارتباطی نشریه

از طریق آیدی های
مدیر مسئول @ali_z976
سرمدیر @safarpour99
همچنین شما عزیزان میتوانید تمامی نسخه های این نشریه را در کانال
بسیج دانشجویی به آدرس زیر دریافت کنید @basij_zbmu